

Historie festivalu Zámeček

2011 - první ročník

Pojďme se ve vzpomínkách přesunout o téměř deset let zpátky - do roku 2011. Prezidentem byl Václav Klaus, Jiří Kájínek byl ve vězení a Česká televize ještě vysílala analogově - například o havárii v jaderné elektrárně Fukušima nebo o zabítí Usámy bin Ládina americkými vojáky. V obchodech se platilo červenou papírovou padesátikorunou, počítačová hra Minecraft ještě neexistovala a Amy Winehouse byla naživu.

V tom roce se v geniální hlavě nechvalně proslulého roztockého muzikanta a učitele v hudebce Václava zrodil nápad na hudební festival, který by se konal dole v Roztokách na zámečku. Měl jsem to štěstí, že jsem v té době hrál s Václavem v kapele Happy Aquarium, a tak jsem byl u všeho od samého začátku. Příležitostí, kde si může taková začínající neznámá kapela zahrát, není mnoho, a tak nápad, že na festivalu vystoupíme i s Akvářkem, je podle mě stejně starý, jako nápad na festival samotný.

Založili jsme občanské sdružení, které jsme pojmenovali záhadným názvem RR. Místopředsedou sdružení se stal Aleš (zpěvák Akvářka), hospodářem a pokladníkem náš kamarád Honza a já se stal předsedou, tedy jsem byl vlastně něco jako ředitel festivalu. Nikdo z nás tehdy nevěděl, co obnáší organizace festivalu. Možná právě proto jsme se do toho pustili s elánem po hlavě a nikdo ani nepomyslel na to, že organizace takové akce není žádná legrace. Říká se, že štěstí přeje začátečníkům a my jsme byli opravdu maximální začátečníci. Festival nám hned na začátku posvětila Marcela ze Středočeského muzea i s paní ředitelkou Zitou a v muzeu náhodou pracoval jako zahradník náš kamarád a perkusionista z Akvářka Dan, takže se zdálo, že nám nic nestojí v cestě. Tedy nic kromě toho, že jsme měli jen jednu kapelu - tu naši.

Kapela No Jukebox.

Zakladatel festivalu Václav úplně vlevo.

Brzy jsme si uvědomili, že mít jen místo pro konání festivalu a jednu kapelu nestačí. Pokud jste, tak jako my tenkrát, ještě nikdy žádný festival neorganizovali, tak se vám jen ve zkratce pokusím shrnout, co všechno je k tomu potřeba - peníze a čas. A čím méně máte peněz, tím více času vás to bude stát. Začali jsme tehdy zjišťovat, co to vlastně obnáší žádat o grant na kulturu nebo obcházet sponzory s prosbou o finanční dar. Naštěstí se nad námi v kulturní komisi slitovali a přiklepli nám grant ve výši zhruba dvaceti tisíc korun. Sponzorem se stala tiskárna Kavka, která patřila otci našeho kamaráda Vojty, a restaurace Ajmovka, kde jsme tehdy trávili hodně času a kde jsme celý festival také vymysleli.

Festival jsme tenkrát pojmenovali "Zámeček žije!"

Line-up festivalu se brzy zaplnil našimi kamarády a známými. Po delší době jsem viděl svoji bývalou přítelkyni Marinu, která přijela se svojí kapelou Broken Glass Extet. Václav vždy hrál ve více kapelách zároveň, takže si na festivalu zahrál vedle Akvářka ještě s Reckless Riders a s kapelou No Jukebox, která se později přejmenovala na Kosa Vostra. Vystoupila také kapela Schrödingerova kočka, jejíž basák Martin je z Roztok, kapela Gloom roztockého učitele hudební výchovy Viléma a Blabuburo - dnes nepřehlédnutelný spolek roztockých bubeníků, kteří tehdy ale teprve začínali. Jako poslední jsme na plakátu uvedli úplně novou rockovou kapelu našich kamarádů Desperate Turkeys a z legrace jsme u nich jako žánr napsali "emo/country" - kombinace těchto dvou hudebních žánrů nám prostě přišla obzvlášť absurdní a podobné žertíky a recese nám nejsou cizí dodnes.

Plakát jsem tehdy dělal já na notebooku u piva na Ajmovce. Náš kamarád David, který organizuje v Roztokách řemeslné trhy, jej

Plakát k prvnímu ročníku festivalu Zámeček.

Kapela Happy Aquarium

Ředitel festivalu úplně vpravo.

tehdy komentoval slovy, že by takový plakát nalákal na akci tak maximálně jeho babičku. Nejsem vůbec žádný výtvarník a plakát byl, eufemisticky řečeno, velmi amatérsky zhotoven, ale na profesionálního grafika jsme neměli peníze a museli jsme zkrátka pracovat s tím, co jsme měli k dispozici.

*Moderátor festivalu David (vlevo).
se starostou Roztok.*

Festival se konal v sobotu 4. června 2011. Pódium bylo umístěné dole v příkopu vedle tvrze. Festival moderoval náš kamarád David - známý roztocký šperkař. Vedle hudby se nám podařilo zajistit i další doprovodný program a drobné atrakce jako například skákací nafukovací hrad od jedné realitní kanceláře, čajovnu s šíšami a koberci stylově umístěnou v parku pod stromy, exhibici roztockého oddílu taekwondo Kw ang Myong, ukázkou techniky dobrovolných hasičů a vystoupení žongléra Erika.

Měl jsem na starosti vítání návštěvníků u vstupu na festival, kde jsme hlavně prodávali upomínkové placky, což byl náš velmi důležitý zdroj příjmů, protože vstupné bylo jinak dobrovolné. Bylo moc hezké počasí, vše se dařilo a přišlo mnoho lidí. Protože byla první sobota po Mezinárodním dnu dětí, sešli jsme se v jednom dni

s populární roztockou akcí Pohádkový les, a tak přišlo hodně dětí s rodiči. Několik lidí se hned při vstupu zmiňuje, že jsou obzvláště zvědaví na tu emo/country kapelu a ptají se mě, co je to za nový žánr. Přišla také Alešova babička, kterou možná nalákal ten můj plakát.

Na festival také zavítal jeden nechtěný návštěvník - zaměstnanec agentury OSA, který se ihned domáhal mluvit s ředitelem festivalu ohledně zaplacení autorských poplatků. Nikdy nezapomenu, jak se tvářil, když jsem mu se svou dredatou hlavou a drzým úsměvem popravdě oznámil, že ředitelem jsem já.

Šťěstí začátečníků nám hrálo do karet a festival se vydařil na výbornou. Lidé se výborně bavili, tančili před pódium nebo posedávali ve stínu pod stromy a nás hřál samolibý pocit, že to vše jsme pro ně udělali my. Když jsme v neděli večer po vyklizení areálu odpočívali na Ajmovce a vyměňovali si svoje pocity, bylo hned jasné, že to nebyl poslední ročník a že se zrodilo něco nového.

*Lidé sedí pod stromy.
Uprostřed Alešova babička.*